

't Park van Leopold

Het Leopoldpark wordt in de volksmond ook Den Hof en 't Park van Leopold genoemd. Dat laatste wordt vaak bezongen tijdens typische Oostendse bijeenkomsten en de tekst kan men integraal terugvinden in het Groot Oostendsch Liedtboek van de hand van Jef Klausling.

Dat boek dateert van 1991 en is een bron van onschatbare waarde wat de oorsprong en de verklaring van sagen en liederen betreft. In verband met 't Park van Leopold leest men bijvoorbeeld dat het lied voor de eerste keer gezongen werd door een zekere *Leon Kamerheere* in 1907 voor de leden van de Dreggersclub. De derde strofe is wel de meest gekende en werd zoals al gezegd veel gezongen. De tekst gaat als volgt:

„Wilt ge van de frisse
lucht genieten,
ga naar het Park
van Leopold,
Leopold.

'k Zeg op voorhand:
ge moet niet verschieten
Want de bankjes zitten
vol vol

Met die Oostendse
visserinnen
Ze leuren wel met
platjes rond
ze vrijen en ze
beminnen.

De toegang naar het Leopoldpark in 1905.

maar doen aan niemand
geen affront.”

Het lied is gekend onder de titel *d'Oostendse meisjes*. Of er ooit visserinnen in het stadspark hebben gezeten is meer dan twijfelachtig.

Autobaan door het park

Waarom we hier onze welkijkse bijdrage met dat lied beginnen is omdat we hebben gezien dat er na jaren van verwaarlozing eindelijk werk wordt gemaakt van de opsmuk van het park en de beplanting in 1999 zelfs een model moet zijn. We willen te-

vens in herinnering brengen dat het park in 1860 en de daaropvolgende jaren werd aangelegd. Een groot gedeelte op de oude vestingen van de stad. In het begin was het maar een klein parkje. Maar in 1870 besloot het stadsbestuur het park uit te breiden. Er werd een architect aangeduid en de keuze viel op de befaamde tuinaanlegger *Fuchs* die de plannen tekende. Het park bedroeg ongeveer acht hectare. Later werd de groenzone door het doortrekken van de autostrade en de aanleg van de Zeeparking teruggebracht naar vijf hectare.

Bronwater en tennisplein als primeurs!

In de vorige eeuw bestond er een gemeentereglement over het stadspark. In het begin moest men betalen om in het park te mogen wandelen en 's avonds werd de tuin gesloten. Later kon men lezen dat men door het park met geen paarden of koeien mocht stappen. Ook de meisjes van lichte zeden werden aangehouden uit de buurt te blijven en dat werd tussen beide wereldoorlogen in zowaar gecontroleerd door de politie.

Het was tevens in het Leopoldpark dat voor eerst Oostendse bronwater werd aangeboord. Daarvoor werd een speciaal paviljoen gebouwd. Deze Trinkhall werd na de tweede wereldoorlog weggebroken. Zo is ook het bootje van de Engelse ontdekkingsreiziger *Stanley*, een vriend van koning Leopold II nota bene, verdwenen. Net zoals het borstbeeld van *James Ensor* trouwens, dat werd overgeplaatst naar de Zeedijk vlak bij de Venetiaanse gaanderijen.

Te noteren ook dat het allereerste Oostendse tennisveld uitgerekend in het Leopoldpark werd aangelegd op de plaats waar de mini-golf zich vandaag bevindt. Het enige wat nog aan de vorige eeuw herinnert is de kiosk op het eilandje en de stenen leeuw op het restje vestingsmuur (onlangs beschreven in deze rubriek). Voor hoelang nog?

Een poëtische opname van het brugje, eendenhuisje en de kiosk anno 1925.